

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crucifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

Capvt II. Christianæ patientiæ disciplina[m] ex Christo crucifixo
potissimùm esse hauriendam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

Quam ob re non verè minùs quàm eleganter B. Ambrosius, de Psalmorum agens Davidicorum amenitate ac dulcedine, quàm eos legentis vel audientis tenetur animus: *Lu- Praef. in Psal mos.*
quidam est iste doctrina, majoris profectus, quàm cum seriatim traditur disciplina. Et infra: *Nam violentiora praecepta non permanent; quod autè cum suavitate praeceperis, id infusum semel prae cordijs non consuevit elabi.* Augustinus autè, cum alibi non semel, in Scriptura cõmendat frondosas illas allegariarum aut figurarum umbras, & tanquam silvas, quibus *L. 11. Conf. c. 2.*
 instar cervi spiritualis mirè capitur ac pascitur Lectoris eas ruminantis animus. tum eo libro quem inscripsit de Catechizandis rudibus, disertè in rem nostram ait: plurimum valere aenigmatum latebras ad amorè veritatis acuendum, discutendumq; fastidij torporem.

Itaque Scripturæ & SS. Patrum vestigijs insistentes (neque enim quidquam eo in genere proferetur, quod non ferè aliquà confirmetur istorum autoritate) pergamus discipulum crucis, variâ præceptionum formâ, ad perfectam sui abnegationem ac mortificationem instituere: eâ quidè totius negotij temperatione; ut dum isto quasi doctrinæ luxu relaxare animum, & præcipiendi contentionem remittere videmur, seriam tamen tradamus Christianæ patientiæ disciplinam, & (quod de B. Martino ab oratione ad alia studia divertente loquens, aiebat antea laudatus Severus Sulpitius) eandem semper tanquam incudem tundamus.

CAPUT II.

Christiana patientiæ disciplinam ex Christo crucifixo potissimum esse hauriendam.

§. I.

§. I.

Christus crucifixus artis patiendi primus ac summus Magister.

*serm. 7. de
Epiph.*

Quod de humilitate S. Leo, quæ soror est germana patientiæ, & sine qua, ipsa patientia, neque perfecta, neque satis salva esse potest; id nos non abs re, ut existimo, tanquam de patientia dictum accipiemus: *Totam, videlicet, Christianam sapientiæ disciplinam, in vera & voluntaria patientia consistere; quam Dominus JESUS ab utero matris, usque ad supplicium crucis, pro omni fortitudine & elegit & docuit.* Nam cum satis nôllet, quàm esset ea res abhorrens à communi sensu usque mortalium, & quanta in ea condiscenda difficultas & tarditas existeret; in omni vita in id unum incubuisse visus est, ut dictis & factis ejus artis præcepta, exempla, formam, rationem, usumque; contraderet; jamque ad ob non infelices (ut vulgus errat mortaliū) sed beatos esse qui paterentur, omni seu ope, seu operâ, & (uti loquentem Magnū Leonem jam audivimus) *pro omni fortitudine doceret atque conficeret.*

Job. 28.

Hæc quippe illa est Philosophia cœlestis, nova, paradoxæ, & (ut Job loquitur) abscondita ab oculis omnium mortalium, & volucres quoque cœli (hoc est, sapientes hujus sæculi) latens: quæ ut denique mundo persuaderetur, opus fuit divinum Magistrum advenire de cœlo. Apparuit enim atque illuxit ipsa DEI Patris Sapientia omnibus hominibus, *erudiens nos*, ut Apostolus ait, hoc est (ut magis patet ex voce Græca) nos tanquam pueros adhuc rudes, & qui disciplinæ prorsus expertes, ad abnegationem desideriorum sæcularium, & consequenter ad eorum studium, quæ his ad-versa sunt, informans; & quod disciplina intellectu captivè difficilis, pronius admitteretur ac subiret discipulum alicuius, non voce tantum eam tradens, sed factis etiam atque

Tit. 2.

exercit.

exemplo ad eam capeſſendam manuducens. Idcirco enim, ut magnus obſervat Gregorius: *venit inter nos Dominus incarnatus, adverſa appetens, proſpera fugiens, opprobria amplectens, gloriam fugiens. fugit ergo quod omnes appetunt, appetijt quod omnes fugiunt, &c.* L. 30. mon. c. 30.

Porro hujus ſuæ incognitæ mundo Philoſophiæ, duplicem velut ſcholam aperuit; Bethlehemiticam ſpecum, & Golgothæum collem; iſtic præſepe pro cathedra, hic pro ſuggeſtu crucem deligens: *tanquam lignum crucis* (quæ Sancti Auguſtini verba ſunt) *ubi erant fixa membra morientis, etiam cathedra fuerit Magiſtri docentis.* Tract. 119. in 104. Cùmq; iſtic, hoc eſt de præſepi, velut de humili atque privata ſede loquens, divinæ ſuæ Philoſophiæ prima duntaxat elementa aut rudimenta tradidiſſe videretur; in cruce demum, ut excelleſſe publicæq; mundi *ſedens in cathedra ſapientiſſimus princeps,* & (quod itidem ait Scriptura) *quasi tenerrimus ligni vermiculus,* cùm de ſe dixerit: *Ego ſum vermis;* omnem jam iſtius diſciplinæ altitudinem ac profunditatem omnibus palàm & aperte explicuit, & ſuprema illa patiendi, crucem ferendi, ſemet abnegandi, principia atque axiomata exemplo ipſo luculentiffimè affirmavit. Quippe qui idcirco ſuggeſtum crucis aſcenderit, ut (velut pulchrè quodam loco dixit S. Hieronymus) *omnem doctrinam ſuam patibulo* Ad Aigaſ. 9. *roboraſſet;* atque illam in primis ejus partem, quæ ad patiendi rationem pertinet, eò utique nos ducente vel ipſo patibuli nomine, in quo etiam ſecundùm S. Auguſtinum, *non* In pſal. 40. *potentiam demonſtrabat, ſed patientiam docebat.* Quibus contentantè Arnoldus Abbas Bonæ vallis: *Et ne aliquid* ſerm. 1. de ult. verbis Dom. *doctrina deſſet, ſecuta eſt forma: quæ ideo ad ultimum dilata eſt, ut quaſi piæ hæreditatis teſtamentum filij ſuperſtites eò devotiùs amplecterentur, quò Chriſti ſanguine conſcripta privilegia ſua viderent, & impreſſam obedientiæ ejus imaginem, bulla impuſtrabilis exhiberet.* Ideoq; ex illa cathedra

dra crucis, quoddam deuteronomium dictatum est; & hinc capitulatis breviter, que multâ prolixitate diffusa erant, legitur simul Magister bonus facere & docere, & exemplo conformare doctrinam, nec tam veritatis præceptor esse, quam testis. Hactenus Arnoldus. Quicumq; igitur Christi crucifixi nos discipulos studiososq; profitemur, in gymnasio patientiæ erudiendi, in crucis & mortificationis palestra seriò tractandi sumus.

Vit. c. 46.

Quam in rem deniq; & illud facit, quod in vita B. Hieronimi Sulonis legimus. Nam cum aliquando à Dño tunc contendere, ut se pati doceret, sive certâ quadam rectè patiendi disciplinâ, & quasi arte informaret; fertur ei per visum apparuisse Christus crucifixus, Seraphini alari spectante, qui alis duabus sibi caput obtegeret, duabus pedes, duas autem reliquas leni volatu exereret. Atque in alis inscriptum adscriptum legebatur hoc lemma: *Afflictionem sponte suscipe*; in medijs istud: *feras crucem æquanimiter*; in summa denique illud expressum erat: *Pati Christiformiter*. Quæ ille ostento, & portendi sibi intellexit vexationes multiplices, quæ eum paulò post excepere, & eas utiliter sufferendi disciplinam tribus his præceptis contineri; ut nimirum sponte, ut æquanimiter, & (quod supremum est artis caput) ut Christiformiter, hoc est, ad Christi crucifixi formam, que exemplum, eodémq; spiritu ac sensu, quo is passus est, & ipse pati condisceret. Ita patientiam doceri cupientes vocat Christus ad scholam crucis suæ; eo pacto indicans, in ea non modò patientiæ tradi theoreticam, sed usum etiam ac praxim accipi, ipsiusq; adeò libenter ac promptè erudicendæ sensum intimum atque affectum efficaciter instillari.

§. 2.

Eandem artem, præcunte Christo, non adeò difficulter addisci.

At.

AT ardua ista est, inquires, patientiæ improbæ, & perfectæ sui abnegationis, disciplina.

Sed enim idcirco vocamur ad Crucifixi magisterium, idcirco Doctorem habemus è cælo. Neque enim arte aut institutione ullâ opus est, ut discamus sectari mollia, & quod ipsa ducit naturæ propensio, sequamur. *Nemo enim discit* (inquit Romanus Philosophus) *ut si necesse sit, equo animo, Sen. ep. 36. in rosa jaceat: in hoc duratur, ut tormentis non submittat fidem.*

Adjunge & quod jam diximus: artem hanc, tamen si per se perplexam ac difficilem, tamen in schola crucis facili tradi compendio; & omnia illa Evangelicæ severitatis capita: *Beati pauperes; beati qui lugent, beati qui persecutionem patiuntur; diligite inimicos vestros; abneget semetipsum, tollat crucem suam quotidie*, aliâq; hujusmodi, à docili & attentò discipulo comprehendi illico atque teneri, vel solo aspectu & contemplatione Crucifixi. Cùm & alioqui, ipse cælestis istius Sapientiæ Magister, ad eam non modò verbo exemplòve informet, sed & lumen aspiret mentibus, & vires voluntati suggerat, & discantium conatus manu obsecundante promoveat. Ut enim ait B. Petrus: *Modicum* 1. Pet. 5. *passos ipse perficiet, confirmabit, solidabitq;.* Devoretur duntaxat prima elementorum seu rudimentorum asperitas, adsitq; serium Christo placendi & aliquid pro eo patiendi desiderium; & mox ille existet hujus disciplinæ fructus pulcherrimus, *Non dolere: juxta scitum illud Afri Doctoris: Si patientia incubabo, non dolebo.* Tertul. de patient. c. 10.

Age igitur, amabo, Magister bone: & quando à Patre universorum Doctor renunciatus, in publica jam mundi cathedra constitutus es (neque enim minùs in ista tua in jugo Calvariæ, quàm in monte Thabor transfiguratione, illa auribus nostris insonat paterna vox: *Ipsam audite:*) age, inquam, & pro suscepto munere rudem hunc in schola tua.

*Suso Dial. a.
terne Sap:
c. 3.*

discipulum ad omnimodam patientiæ disciplinam, in forma atque exerce. Manifesta mihi occulta Sapien-
tiæ tuæ; quæ ut non amplius mundo occulta essent,
sed (tametsi adhuc ignota sapientibus & prudentibus)
parvulis tuis nota fierent, lapsus è folio æternitatis, con-
scendisti suggestum crucis. Aperi mihi sensum, ut intelli-
gam scripturam hanc, quam in membrana lego corporis
tui, stylo ferreo & notis sanguineis exaratam, & spinarum
quasi interpunctionibus distinctam. Audio enim te pa-
quendam ministrum tuum ita loquentem: Respuere corpo-
ris oblectamenta, frangere cupiditates, sui contemptum
desiderare, aliena mala suaviter ferre, in uno Deo acqui-
scere, *prima sunt elementa in schola sapientiæ, quæ in patenti
& expanso corporis mei volumine leguntur.* In hac quippe
divina Academia, nobis omnia unus es: Doctor & codex,
voces & sententiæ, doctrina & comprehensio, diffusio &
epitoma, præcepta & exempla, theoria & praxis, lex & ius,
& denique viva, & efficax, & acuta & perfectissima totius
patiendi demonstratio.

Sed quoniam hæc non tam intellectus quam affectus
disciplina est: anima sensus, mentem impelle, voluntatem
exsuscita; verbo, da nobis cor docile; ut qui in schola
crucis tuæ erudimur, aliquando tandem assequamur hæc
scientiam Sanctorum; & hoc sentientes in nobis ac sapien-
tes, quod & in Christo JESU, nobisq; mortui & cruciati
mundo, sensu & opere teneamus veram patientiam, & per
patientiam perveniamus ad coronam.

CAPVT III.

*Amorem crucis, & patientiæ studiū, viam
ad salutem compendiosissimam esse.*

Nolite